

ELS NOUS VEÏNS DE SANT MAGÍ

Mercè Salsench

Quina casualitat! El meu marit Francesc i jo vam mirar diferents cases al casc antic per restaurar però la seva situació o estat de conservació ens feia enrere. Tot d'una per casualitat i sense il·lusió de trobar-ne cap, vam topar amb la petiteta casa que vacil·la entre el carrer Sant Magí i el Buidasacs. Estava molt emocionada d'iniciar el nostre projecte. Al cap d'un any, aproximadament, la meva germana Sílvia i la seva parella, en Guillem, es van comprar la del número 17 del carrer Buidasacs: una casa aparentment petita però, un cop dins, és un cuc que s'eixampla fins a un pati discret.

Quina sorpresa! Durant l'any i mig que vam estar arreglant la casa per deixar-la al nostre gust vam anar coneixent la vida del barri, la seva gent. D'entrada tenia el fals concepte de que seria buit i trist. Soltadament, el barri de Sant Magí batega. Em feia molta gràcia i encara me'n fa, veure les senyores del barri com es reuneixen cada tarda per anar a donar un tomb i a fer petar la xerrada. Més que veïns semblen una família. Em va sorprendre molt la rebuda d'alguns veïns quan ens van venir a saludar sense conèixer-nos de res. Avui dia costa d'imaginar la integració entre veïns; la societat cada dia es torna més esquerpa i freda. Un dia mentre pintava la finestra del menjador, el senyor Magí tant simpàtic com sempre ens va convidar d'anar a veure la capella de Sant Magí i tot il·lusionat explicava el seu contingut i, sobretot, la «Cova». Ho vivia. Allà em vaig adonar que la festa de Sant Magí era més que una festa, era tradició, era arrelament, era estimació cultivada pels anys.

Quina decepció! Tristament, a vigílies de la primera festa que nosaltres vam presenciar resultàrem ésser forasters. Ningú et deia res per a participar. Tot s'ho feien entre ells. Caram! I nosaltres què? És clar, érem el nous. Encara no formaven part del barri. Potser nosaltres vam pecar per no dir res. Ara ja farà tres mesos que hi vivim. Estem contents de formar part del casc antic, un casc malauradament abandonat pel jovent. Quan estàs aquí —a la plaça o a qualsevol altre carrer del barri— dóna la sensació de no estar a Cervera, sinó en un poblet petit. Bé, estem tan contents de formar part d'aquest conjunt arquitectònic que també ens agradaria formar part d'aquest conjunt humà. Esperem que es doni peu als nouvinguts per participar en els arrelaments del barri perquè aquests arrels puguin continuar arrelant de generacions a generacions.

Bona festa de Sant Magí.